

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Hessen

Strona pozwana: Franz Mücksch OHG

Przy udziale: Merck KGaA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. 1997, L 10, s. 13), zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r. dostosowującym do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze ustanowionej w art. 251 traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą dyrektywą (Dz.U. L 311, s. 1) — Zapobieganie poważnym awariom — Zakres obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by ich polityka zagospodarowania przestrzennego uwzględniała, w dłuższej perspektywie, potrzebę utrzymania właściwych odległości pomiędzy obszarami użytku publicznego a zakładami, w których znajdują się duże ilości substancji niebezpiecznych — Budowa centrum ogrodniczego w pobliżu takiego zakładu — Istnienie wielu innych placówek handlowych w tej samej strefie ryzyka.

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, iż uwzględniona zostanie potrzeba utrzymania, w dłuższej perspektywie, właściwych odległości między zakładami objętymi tą dyrektywą a obiektami użytku publicznego, ciąży również na organie publicznym takim jak miasto Darmstadt, które jest właściwe do wydawania pozwoleń na budowę, nawet jeżeli wykonuje ono to uprawnienie w drodze decyzji związanej.
- 2) Przewidziany w art. 12 ust. 1 dyrektywy 96/82, zmienionej dyrektywą 2003/105, obowiązek uwzględnienia potrzeby, w dłuższej perspektywie, utrzymania właściwych odległości między zakładami objętymi tą dyrektywą a budynkami użytku publicznego nie wymaga od właściwych organów krajowych, by zakazały lokalizacji budynku użytku publicznego w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym. Obowiązek ten stoi natomiast na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że należy bezwzględnie wydać pozwolenie na lokalizację takiego budynku bez przeprowadzenia na etapie planowania przestrzennego lub na etapie decyzji indywidualnej należytej oceny ryzyka związanego z lokalizacją w obrębie obwodu wyznaczonego właściwymi odległościami.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Belgia) — Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-132/10) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Podatki od spadków od akcji imiennych — Termin przedawnienia oszacowania akcji spółek niebędących rezydentami dłuższy od terminu mającego zastosowanie w przypadku spółek będących rezydentami — Ograniczenie — Uzasadnienie)

(2011/C 319/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Wykładnia art. 26, 49, 63 i 65 TFUE — Przepisy krajowe przewidujące dla podatku od spadków od akcji imiennych termin przedawnienia wynoszący dwa lata, gdy rzeczywiste centrum zarządzania spółką, która wyemitowała akcje, znajduje się w danym państwie członkowskim, oraz termin przedawnienia wynoszący dziesięć lat w pozostałych przypadkach

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego, takim jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które w zakresie podatku od spadków przewidują dziesięcioletni termin przedawnienia dla celów wyceny akcji imiennych spółki, w której akcjonariuszem był zmarły, i której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w innym państwie członkowskim, podczas gdy ów termin wynosi dwa lata w przypadku, w którym rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w pierwszym ze wskazanych państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.